

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 03 kwietnia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	st. sekr. sąd. Dorota Moszyk

po rozpoznaniu w dniu 03 kwietnia 2019 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa(...) **spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.**

przeciwko **Towarzystwo (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Towarzystwo (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwotę 105,70 złotych (sto pięć złotych siedemdziesiąt groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 07 września 2016 roku do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie oddala powództwo;

III. zasądza od powoda (...)spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na rzecz pozwanego Towarzystwo (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 830,36 złotych (osiemset trzydzieści złotych trzydzieści sześć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VI GC 2222/17

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 19 maja 2017 roku powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. domagał się zasądzenia od pozwanego Towarzystwo (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 3 609,80 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwot: 3 409,80 złotych za okres od dnia 07 września 2016 roku do dnia zapłaty i 200 złotych za okres od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 05 stycznia 2016 roku doszło do uszkodzenia pojazdu marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) z winy kierującego innym pojazdem, ubezpieczonego od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. zlecił naprawę uszkodzonego pojazdu, a na czas naprawy wynajął pojazd zastępczy. Za usługę najmu tego pojazdu w okresie od dnia 02 lutego 2016 roku do dnia 16 lutego 2016 roku została wystawiona faktura o numerze (...) na kwotę 3 030 złotych netto (15 dni według stawki w kwocie 202 złotych netto). W dniu 02 lutego 2016 roku poszkodowany zawarł z powodem umowę przelewu powyższej wierzytelności.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 19 października 2017 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI GNc 4489/17 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

Pozwany Towarzystwo (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. w sprzeciwie od powyższego orzeczenia wniósł o oddalenie powództwa kwestionując, także w zakresie prawdziwości, dokumenty prywatne w postaci umowy najmu pojazdu zastępczego, cennika obowiązującego u powoda oraz protokołu zdawczo – odbiorczego. Nadto pozwany zakwestionował okres najmu pojazdu zastępczego określony na 15 dni wskazując, że z kalkulacji sporządzonej przez zakład naprawczy dokonujący naprawy wynika, że technologiczny czas naprawy wynosił jeden dzień (3,25 rbg), a także że pojazd po szkodzie był jezdny, albowiem zakres uszkodzeń ograniczał się do zarysowania zderzaka. Pozwany wskazał, że okoliczności leżące po stronie zakładu naprawczego nie mogą skutkować zwiększeniem zakresu odpowiedzialności pozwanego, jak zaś wynika z „protokołu naprawy pojazdu najemcy” zakład naprawczy przyjął do naprawy pojazd w dniu 02 lutego 2016 roku (wtorek), natomiast swoją kalkulację do ubezpieczyciela przesłał dopiero w dniu 08 lutego 2016 roku (poniedziałek), ponadto data poinformowania poszkodowanego o zakończeniu naprawy była o 4 dni wcześniejsza niż data jej rozpoczęcia.

Odnosząc się do stawki za najem pojazdu zastępczego, pozwany zakwestionował ją jako odbiegającą od stawek stosowanych przez inne podmioty trudniące się najmem pojazdów na rynku lokalnym dla poszkodowanego, a także wskazał, że pozwany zaproponował osobie reprezentującej poszkodowanego najem pojazdu za pośrednictwem podmiotu współpracującego z pozwanym oraz zastrzegł możliwość weryfikacji stawki innego podmiotu do stawki stosowanej przez podmiot współpracujący z pozwanym, tj. do kwoty 120 złotych brutto. Tym samym poszkodowany decydując się na najem pojazdu zastępczego po wyższej stawce, naruszył zasadę minimalizacji szkody.

Pozwany zakwestionował również zasadność dochodzenia przez powoda zwrotu kosztów przedsądowej pomocy prawnej oraz odszkodowanie w wysokości uwzględniającej podatek VAT, albowiem poszkodowany ma możliwość jego odliczenia, co zostało potwierdzone przy telefonicznym zgłoszeniu szkody.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 05 stycznia 2016 roku doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) należący do (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W..

niesporne

Użytkownikiem tego pojazdu był (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G., uprawniony do odliczenia podatku od towarów i usług w związku z korzystaniem z tego pojazdu w 100%. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. wykorzystywał uszkodzony pojazd w prowadzonej działalności gospodarczej.

zeznania świadka D. L. – protokół rozprawy z dnia 19 lutego 2018 roku – k. 164-165 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:01:41-00:06:10), oświadczenie – k. 134 akt

Odpowiedzialność za powyższą szkodę ponosił właściciel pojazdu ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w Towarzystwo (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W..

niesporne

W dniu 13 stycznia 2016 roku poszkodowany (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. reprezentowany przez pracownika D. L. zgłosił telefonicznie Towarzystwo (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W. szkodę w pojeździe marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...).

W czasie rozmowy D. L. został poinformowany, że w przypadku konieczności wynajmu pojazdu zastępczego, należy się poprzez infolinię skontaktować z ubezpieczycielem, który zorganizuje pojazd zastępczy, a w przypadku wynajęcia

pojazdu u innego podmiotu, ubezpieczyciel zastrzegł sobie prawo zweryfikowania stawki najmu do kwoty 130 złotych za dobę.

nagranie telefonicznego zgłoszenia szkody – w aktach szkody (płyta CD) – k. 65 akt

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. użytkował pojazd marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) do czasu zlecenia naprawy tego pojazdu zakładowi naprawczemu prowadzonemu przez (...) W. G. W., (...) spółkę jawną z siedzibą w G..

Po oddaniu w dniu 02 lutego 2016 roku pojazdu do naprawy w związku ze szkodą z dnia 05 stycznia 2016 roku, w pojeździe tym naprawiano nie tylko uszkodzenia związane z tą kolizją, ale również uszkodzenia wynikające z trzech innych zdarzeń drogowych.

zeznania świadka A. J. – protokół rozprawy z dnia 21 czerwca 2018 roku przed Sądem Rejonowym w Mikołowie – k. 226-227 akt

W dniu 02 lutego 2016 roku poszkodowany (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. reprezentowany przez R. P. wynajął od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. pojazd zastępczy marki S. (...) oraz zawarł z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. umowę przelewu wierzytelności z tytułu zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego.

Strony uzgodniły stawkę za najem pojazdu zastępczego w kwocie 202 złotych netto za dobę.

Pojazd zastępczy został zwrócony w dniu 16 lutego 2016 roku.

umowa najmu pojazdu zastępczego – k. 23-24 akt, umowa cesji wierzytelności – k. 25 akt, pełnomocnictwo – k. 26 akt, protokół zdawczo – odbiorczy – k. 27 akt, cennik – k. 28 akt, odpis z rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego poszkodowanego – k. 29-35 akt, zeznania świadka R. P. – protokół rozprawy z dnia 05 lipca 2018 roku przed Sądem Katowice – Zachód w Katowicach – k. 275-277 akt

W dniu 16 lutego 2016 roku z tytułu najmu pojazdu zastępczego w okresie od dnia 02 lutego 2016 roku do dnia 16 lutego 2016 roku, tj. przez okres 15 dni, (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wystawił (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. fakturę o numerze (...) na kwotę 3 726,90 złotych brutto (3 030 złotych netto).

faktura – k. 37 akt

Towarzystwo (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. wypłacił (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. tytułem odszkodowania za najem pojazdu zastępczego kwotę 317,10 złotych brutto za 3 dni najmu pojazdu zastępczego przy stawce 105,70 złotych netto za dobę (zweryfikowanej do stawek stosowanych za najem pojazdów klasy D przez podmioty współpracujące z ubezpieczycielem, w związku z poinformowaniem poszkodowanego o akceptowanej stawce najmu i możliwości skorzystania z wypożyczalni współpracującej z ubezpieczycielem).

decyzja – w aktach szkody, potwierdzenie – k. 36 akt

Celowy i ekonomicznie uzasadniony okres naprawy pojazdu marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) po kolizji z dnia 05 stycznia 2016 roku wynosił 4 kolejne dni.

częściowo opinia biegłego sądowego M. T. – k. 281-292 akt

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie, który w dużej mierze pozostawał bezsporny pomiędzy stronami, Sąd ustalił na podstawie oświadczeń stron.

Odnosząc się do cenników załączonych przez powoda, to Sąd – pomijając kwestię ich częściowej nieczytelności – odmówił dania im wiary. Dokumenty te pochodzą od wybranych przez powoda podmiotów oferujących najem pojazdów zastępczych, co przemawia za przyjęciem, iż powód przedstawił jedynie cenniki stanowiące poparcie jego twierdzeń. Nie mogą one zatem stanowić obiektywnego dowodu na okoliczność stosowania także przez inne niż powód podmioty stawki w wysokości 202 netto za dobę najmu przedmiotowego pojazdu zastępczego w okresie likwidacji szkody (luty 2016 roku).

Sąd uwzględnił powyższe zgromadzone w sprawie dokumenty, w tym znajdujące się w aktach szkody, albowiem ich autentyczność i wiarygodność nie była przez strony kwestionowana, jak również Sąd nie znalazł podstaw do podważenia ich wiarygodności i mocy dowodowej. Jednocześnie Sąd uznał za niewiarygodny dokument w postaci „protokołu naprawy pojazdu najemcy” (k. 22 akt) w zakresie, w jakim miałby on stanowić dowód przebiegu procesu naprawy i czasu naprawy pojazdu marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) po szkodzie z dnia 05 stycznia 2016 roku, jak bowiem wynikało z zeznań świadka A. J. – w tym czasie w pojeździe tym naprawiano nie tylko uszkodzenia wynikające z powyższej kolizji, ale również i uszkodzenia wynikające z trzech innych zdarzeń drogowych, w których udział brał ten pojazd.

Odnosząc się natomiast do kwestionowanych, także w zakresie prawdziwości, dokumentów prywatnych przedstawionych przez powoda w postaci umowy najmu pojazdu zastępczego, cennika obowiązującego u powoda oraz protokołu zdawczo – odbiorczego, to wskazać należy, że zarzut ten był chybiony, albowiem okoliczności wynikające z tych dokumentów, tj. fakt najmu pojazdu zastępczego, cena najmu oraz okres trwania tego najmu, znalazły potwierdzenie w zeznaniach świadka R. P., który zawierał przedmiotową umowę w imieniu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.. Bez wątpienia wymienione dokumenty, jakkolwiek w ocenie Sądu, stanowią wiarygodny dowód na okoliczność najmu pojazdu zastępczego, czasu jego trwania i ceny, nie oznaczają jednak automatycznie, że pozwany jest zobowiązany do pokrycia pełnych kosztów najmu wynikających z tych dokumentów, a jedynie kosztów celowych i ekonomicznie uzasadnionych.

Odnosząc się do zeznań świadka D. L., to uznając je za wiarygodne, Sąd oparł się na nich ustalając, że poszkodowany (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. wykorzystywał uszkodzony pojazd w prowadzonej działalności gospodarczej oraz uprawniony był do odliczenia podatku od towarów i usług w związku z korzystaniem z tego pojazdu w 100%, co znalazło również potwierdzenie w oświadczeniu samego poszkodowanego złożonym na zobowiązanie Sądu (k. 134 akt).

Odnosząc się natomiast do zeznań świadka A. J., Sąd uznał je za wiarygodne w zakresie, w jakim świadek wskazał, że zakład naprawczy przesłał do ubezpieczyciela kalkulację naprawy dopiero po 6 dniach od przyjęcia pojazdu do naprawy, gdyż w tym czasie na tym pojeździe były likwidowane także uszkodzenia wynikające z innych trzech kolizji łącznie, przy czym jak wskazał świadek szkoda likwidowana z OC sprawcy była najmniejsza, gdyby tylko jej dotyczyła naprawa trwałoby to około 3 dni, zaś z uwagi na te pozostałe szkody – naprawa przedłużyła się.

Za wiarygodne Sąd uznał również zeznania świadka R. P., który potwierdził, że zawarł umowę najmu pojazdu zastępczego i umowę cesji wierzytelności w imieniu poszkodowanego oraz że umowy te zostały podpisane we wskazanych w nich datach, a także że wskazany w dokumentach czas najmu odzwierciedla rzeczywisty czas korzystania z pojazdu zastępczego. Sąd oparł się również na jego zeznaniach w zakresie, w jakim świadek wskazał, że wynajęty pojazd zastępczy uzupełniał lukę we flocie pojazdów użytkownych przez poszkodowanego, był użytkowany przez jego pracowników i zgodnie z umowną najmu nie mógł i nie był przeznaczony do wynajmu klientom poszkodowanego. Jednocześnie świadek wskazał, że szkoda w pojeździe została zgłoszona leasingodawcy i to on jako właściciel pojazdu zajmował się kwestiami związanymi z najmem pojazdu zastępczego, zaś z poszkodowanym kontaktowała się wyłącznie wypożyczalnia wskazana przez właściciela pojazdu, stąd też poszkodowany nie dokonywał weryfikacji stawek przez nią wskazanych. W tym miejscu jedynie nadmienić należy, że poszkodowany (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. jako użytkownik pojazdu został poinformowany w czasie zgłaszania szkody

o możliwości skorzystania z wypożyczalni współpracującej z ubezpieczycielem i o akceptowanej stawce najmu w przypadku wynajęcia pojazdu we własnym zakresie.

Dokonując rozstrzygnięcia niniejszej sprawy Sąd oparł się na opinii biegłego sądowego w zakresie techniki motoryzacyjnej, kosztorysowania napraw pojazdów oraz wyceny wartości pojazdów M. T., który na podstawie akt sprawy ustalił celowy i ekonomicznie uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego w związku z naprawą uszkodzonego pojazdu marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...), a także klasę pojazdu uszkodzonego i wynajętego oraz stawki stosowane na lokalnym dla poszkodowanego rynku za najem pojazdu zastępczego.

Jak wynikało z opinii biegłego sądowego uszkodzenia przedmiotowego pojazdu miały charakter wyłącznie wpływający na estetykę pojazdu – zarysowaniu uległ zderzak tylny i w związku z takim charakterem uszkodzeń pojazd po kolizji mógł uczestniczyć w ruchu ulicznym. Celowy i ekonomicznie uzasadniony okres naprawy pojazdu marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) po kolizji z dnia 05 stycznia 2016 roku wynosił 4 kolejne dni. Na czas naprawy tego pojazdu wynajęto pojazd niższej klasy – marki S. (...) (klasa C). Dobowy koszt najmu pojazdu o klasie odpowiadającej pojazdowi wynajętemu w lokalnych warsztatach i wypożyczalniach w 2016 roku zawierał się w przedziale od 70 do 250 złotych netto. Jednocześnie z uwagi na uznanie, że w niniejszej sprawie poszkodowany naruszył zasadę minimalizacji szkody, o czym szerzej w poniższej części uzasadnienia, Sąd dokonując rozstrzygnięcia sprawy, nie oparł się na opinii biegłego sądowego w zakresie ustalającym klasy pojazdów uszkodzonego i wynajętego oraz wysokości stawek stosowanych za najem pojazdów zastępczych.

Powyższa opinia biegłego sądowego nie była kwestionowana przez pozwanego. Powód natomiast w piśmie procesowym z datą w nagłówku „dnia 11 grudnia 2018 roku” (k. 298 akt) wskazał, że biegły sądowy prawidłowo ustalił dobową stawkę najmu pojazdu zastępczego stosowaną na lokalnym dla poszkodowanego rynku oraz wniósł o zobowiązanie wskazanego zakładu naprawczego do przedłożenia wymienionych w tym piśmie dokumentów i oświadczeń, a następnie – o sporządzenie opinii uzupełniającej.

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 03 kwietnia 2019 roku Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z uzupełniającej opinii biegłego sądowego odnośnie weryfikacji celowego i ekonomicznie uzasadnionego okresu najmu pojazdu zastępczego, po uprzednim zwróceniu się do zakładu (...), (...) spółki jawnej z siedzibą w G. o przedłożenie wskazanych dokumentów, w tym szczegółowego zestawienia czynności naprawczych oraz oświadczeń. Sąd miał bowiem na uwadze, że podmiot ten na zobowiązanie Sądu przedłożył posiadaną dokumentację związaną z przebiegiem procesu naprawy pojazdu marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) (k. 137-165 akt), a zatem dokumentacja ta została uwzględniona przez biegłego sądowego w sporządzonej przez niego opinii. Natomiast zobowiązanie zakładu naprawczego do złożenia oświadczeń, o jakich mowa w piśmie powoda z datą w nagłówku „dnia 11 grudnia 2018 roku” (k. 298 akt), w tym odnośnie występowania oczekiwania na dodatkowe oględziny lub na zatwierdzenie dodatkowej kalkulacji i czy wstrzymywało to czynności naprawcze, naruszałoby zasadę bezpośredniości i prowadziłyby do obejścia przepisów o dowodzie z zeznań świadków, przy czym Sąd zważył, że w sprawie odnośnie tych okoliczności zeznania składał świadek A. J. – pracownik zakładu naprawczego prowadzonego przez (...) W. G. W., (...) spółkę jawną z siedzibą w G..

Powyższe legło u podstaw oddalenia wniosku powoda o sporządzenie uzupełniającej opinii biegłego sądowego, tym bardziej, że powód, poza powyższym wnioskiem, nie przedstawił jakichkolwiek zastrzeżeń dotyczących przyjętych przez biegłego sądowego założeń i wniosków.

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie jedynie w niewielkim zakresie.

W niniejszej sprawie powód (...)spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. domagał się zasądzenia od pozwanego Towarzystwo (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 3 609,80 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwot: 3 409,80 złotych za okres od dnia 07 września 2016 roku do dnia zapłaty – tytułem zwrotu pozostałej części odszkodowania pokrywającego koszty najmu pojazdu zastępczego i 200 złotych za okres od

dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty – tytułem zwrotu kosztów pomocy przedsądowej udzielonej przez radcę prawnego.

Pozwany Towarzystwo (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. wnosząc o oddalenie powództwa kwestionował żądanie pozwu w zakresie okresu najmu pojazdu zastępczego i stawki za najem takiego pojazdu wskazując, że odbiega ona od stawek stosowanych przez inne podmioty trudniące się najmem pojazdów na rynku lokalnym dla poszkodowanego oraz podnosząc, że zaproponował osobie reprezentującej poszkodowanego najem pojazdu za pośrednictwem podmiotu współpracującego z pozwanym oraz zastrzegł możliwość weryfikacji stawki innego podmiotu do stawki stosowanej przez podmiot współpracujący z pozwanym. Tym samym poszkodowany decydując się na najem pojazdu zastępczego po wyższej stawce, naruszył zasadę minimalizacji szkody. Pozwany zakwestionował również zasadność dochodzenia przez powoda zwrotu kosztów pomocy prawnej oraz odszkodowanie w wysokości uwzględniającej podatek od towarów i usług.

Odnosząc się w tym miejscu do tego zarzutu wskazać należy, że jak wynikało z zeznań świadka D. L., poszkodowany (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. uprawniony był do odliczenia podatku od towarów i usług w związku z korzystaniem z uszkodzonego pojazdu w 100%, co znalazło również potwierdzenie w oświadczeniu samego poszkodowanego złożonym w odpowiedzi na zobowiązanie Sądu (k. 134 akt). Powyższe zaś oznacza, że wartość należnego poszkodowanemu odszkodowania powinna zostać określona w wartości netto.

Zgodnie z treścią art. 822 § 1 i 4 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela.

Przedmiotem ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej jest odpowiedzialność ubezpieczającego za szkody wyrządzone osobom trzecim. Jest to więc ubezpieczenie jego odpowiedzialności za wyrządzenie szkody opartej na zasadzie winy lub na zasadzie ryzyka. Ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej sięga tak daleko, jak odpowiedzialność cywilna ubezpieczającego, a wysokość świadczeń ubezpieczyciela z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej jest determinowana wysokością zobowiązań odszkodowawczych ubezpieczającego. W związku z tym odpowiedzialność odszkodowawcza ubezpieczyciela jest taka, do jakiej zobowiązany byłby sprawca szkody, gdyby to od niego powód domagał się naprawienia szkody.

W ocenie Sądu nie ulega wątpliwości, iż w majątku poszkodowanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. powstała szkoda majątkowa, której część stanowią koszty zasadnego wynajmu pojazdu zastępczego na czas dokonywanej naprawy pojazdu uszkodzonego w wyniku kolizji z dnia 05 stycznia 2016 roku. Nie ulega bowiem wątpliwości, iż w sytuacji gdyby do kolizji de facto nie doszło, nie powstałyby dodatkowe koszty związane z najmem pojazdu zastępczego.

Rozstrzygając kwestię zasadnego okresu najmu pojazdu zastępczego Sąd miał na uwadze, że zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie poglądem koszty najmu przez poszkodowanego tzw. pojazdu zastępczego obejmować mogą tylko okres konieczny i niezbędny do naprawy pojazdu (tak Sąd Najwyższy z dnia 05 listopada 2004 roku, sygn. akt II CK 494/03, Biuletyn Sądu Najwyższego 2005/3/11). Wbrew więc twierdzeniom strony powodowej nie jest to w każdym przypadku faktyczny okres niemożności korzystania z uszkodzonego pojazdu.

Sąd ustalając uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego oparł się na opinii biegłego sądowego M. T., z której wynikało, że uszkodzenia przedmiotowego pojazdu miały charakter wyłącznie wpływający na estetykę pojazdu – zarysowaniu uległ zderzak tylny i w związku z takim charakterem uszkodzeń pojazd po kolizji mógł uczestniczyć w ruchu ulicznym oraz że celowy i ekonomicznie uzasadniony okres naprawy pojazdu marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) po kolizji z dnia 05 stycznia 2016 roku wynosił 4 kolejne dni. Sąd miał przy tym na uwadze, że z zeznań świadka A. J. wynikało, że w tym samym czasie w przedmiotowym pojeździe były likwidowane także uszkodzenia wynikające z innych trzech kolizji, przy czym jak wskazał świadek szkoda likwidowana z OC sprawy była

najmniejsza i gdyby tylko jej dotyczyła naprawa, trwałoby to około 3 dni, co współgra z ustaleniami biegłego sądowego, a także, że założenia i wnioski biegłego sądowego w tym zakresie nie były kwestionowane przez żadną ze stron.

Odnosnie natomiast wysokości stawki najmu pojazdu zastępczego, to wskazać należy, że powód domagał się refundacji przedmiotowych kosztów według stawki w wysokości 202 złotych netto za dobę. Pozwany przyznając z tego tytułu odszkodowanie uwzględnił stawkę najmu w kwocie 105,70 złotych netto za dobę podnosząc, że zastosowana przez powoda stawka odbiega od stawek stosowanych przez inne podmioty trudniące się najmem pojazdów na rynku lokalnym dla poszkodowanego oraz wskazując, że zaproponował osobie reprezentującej poszkodowanego najem pojazdu za pośrednictwem podmiotu współpracującego z pozwanym oraz zastrzegł możliwość weryfikacji stawki innego podmiotu do stawki stosowanej przez podmiot współpracujący z pozwanym, tym samym poszkodowany decydując się na najem pojazdu zastępczego po wyższej stawce, naruszył zasadę minimalizacji szkody.

Odnosząc się do kwestii naruszenia obowiązku minimalizacji szkody, wskazać należy, że co do zasady poszkodowany ma prawo wyboru dowolnej wypożyczalni oferującej pojazdy zastępcze, o ile stawka najmu mieści się w kategoriach cen rynkowych występujących na rynku lokalnym. Poszkodowany ma jednakże także, na podstawie art. 362 k.c. oraz art. 16 ust. 1 punkt 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2018 roku, poz. 473), obowiązek minimalizacji szkody rozumiany jako zapobieżenie, w miarę możliwości, zwiększeniu się szkody. Jak nadto wskazał w uchwale z dnia 17 listopada 2011 roku Sąd Najwyższy (sygn. akt III CZP 5/11) nie wszystkie koszty, a więc nie wszystkie wydatki pozostające w związku przyczynowym z wypadkiem komunikacyjnym mogą być refundowane, istnieje bowiem obowiązek wierzyciela zapobiegania szkodzie i zmniejszenia jej rozmiarów podnosząc, że wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego, przekraczające koszty zaproponowanego przez ubezpieczyciela skorzystania z takiego pojazdu, objęte są odpowiedzialnością z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, jeżeli ich poniesienie było celowe i ekonomicznie uzasadnione, tj. usprawiedliwione szczególnymi okolicznościami i potrzebami poszkodowanego, co wyraźnie podkreślił Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 24 sierpnia 2017 roku (sygn. akt III CZP 20/17).

W niniejszej sprawie, jak wynika z nagrania rozmowy telefonicznej, bez wątplenia pozwany zakład ubezpieczeń poinformował poszkodowanego (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. reprezentowaną przez D. L. w czasie telefonicznego zgłaszania szkody w dniu 13 stycznia 2016 roku, że w przypadku konieczności wynajmu pojazdu zastępczego, należy się poprzez infolinię skontaktować z ubezpieczycielem, który wtedy będzie organizował pojazd zastępczy, a w przypadku wynajęcia pojazdu u innego podmiotu, ubezpieczyciel zastrzegł sobie prawo zweryfikowania stawki najmu do kwoty 130 złotych za dobę. Wskazać w tym miejscu należy jednocześnie, że zgodnie z art. 3 ustęp 1 punkt 1 ustawy z dnia 09 maja 2014 roku o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2017 roku, poz. 1830 ze zmianami) cena to wartość wyrażona w jednostkach pieniężnych, którą kupujący jest zobowiązany zapłacić przedsiębiorcy za towar lub usługę. W cenie uwzględnia się podatek od towarów i usług oraz podatek akcyzowy, jeżeli na podstawie odrębnych przepisów sprzedaż towaru (usługi) podlega obciążeniu podatkiem od towarów i usług lub podatkiem akcyzowym (ustęp 2). W tej sytuacji Sąd nie miał wątpliwości, że wskazywana wysokość stawki najmu była wartością brutto.

Jednocześnie Sąd zważył, że powód nie zdołał wykazać, że w sprawie zachodziły szczególne potrzeby po stronie poszkodowanego uzasadniające nieskorzystanie z propozycji pozwanego. Powyższe zaś w ocenie Sądu przesądza o naruszeniu przez poszkodowanego obowiązku minimalizacji szkody i powoduje, że wynajęcie pojazdu od powoda przy zastosowaniu wyższej stawki (w kwocie 202 złotych netto) – nawet gdy stawka ta występuje na rynku, nie może zostać uznane za zasadne. W sytuacji bowiem, gdy poszkodowany nie interesował się w żadnym stopniu propozycją zakładu ubezpieczeń dotyczącą wynajęcia pojazdu zastępczego we wskazanych wypożyczalniach albo w innych, ale za wskazaną przez ubezpieczyciela kwotę, a następnie wynajął pojazd za kwotę wyższą, to takie zachowanie poszkodowanego ocenić należy jako przyczynienie się do zwiększenia szkody (z uzasadnienia pytania prawnego w sprawie o sygn. akt III CZP 20/17). Na uwadze mieć również należy, że pozwany zawiadomił poszkodowanego o możliwości zorganizowania najmu pojazdu zastępczego i miało to miejsce już w dniu 13 stycznia 2016 roku, a zatem na prawie trzy tygodnie przed wynajęciem pojazdu przez poszkodowanego od powoda. W takiej sytuacji,

gdy poszkodowany zdecydował się na naprawę pojazdu uszkodzonego w wyniku kolizji jakiś czas po jej zaistnieniu, a więc nie działał pod presją czasu, czy zdenerwowania zaistniałym zdarzeniem, nic nie stało na przeszkodzie, w ocenie Sądu, choćby próbie zainteresowania się ofertą pozwanego i ewentualnym ustaleniem zasad najmu. Powód nie wykazał przy tym, że poszkodowany podjął taką próbę ustalenia z pozwanym szczegółów i dokładnych warunków najmu pojazdu zastępczego. Dopiero ewentualnie po uzyskaniu informacji o warunkach najmu oferowanego przez pozwanego, gdyby warunki te mu nie odpowiadały, poszkodowany mógłby w ocenie Sądu, bez narażenia się na zarzut naruszenia obowiązku minimalizacji szkody, rozpocząć poszukiwania podmiotu oferującego najem na zasadach w pełni go satysfakcjonujących. Oczywiście możliwa jest sytuacja, że nie mógłby on skorzystać z najmu oferowanego przez ubezpieczyciela, bo np. zawarł już wcześniej (przed informacją od ubezpieczyciela) umowę najmu pojazdu zastępczego z innym podmiotem (nawet za wyższy czynsz niż oferowany przez ubezpieczyciela, co jednak nie dotyczy niniejszej sprawy), bądź proponowany pojazd nie spełniałby jakiś kryteriów istotnych dla poszkodowanego z uwagi na jego szczególnie potrzeby, przy czym takie okoliczności w sprawie nie zostały przez powoda wykazane.

Podkreślić przy tym należy, że Sąd rozpoznający sprawę podziela pogląd wyrażony przez Sąd Okręgowy w Warszawie w wyroku z dnia 08 grudnia 2016 roku (sygn. akt XXIII Ga 2060/17), w którym wskazano, że nie jest wymagane, aby ubezpieczyciel złożył poszkodowanemu ofertę najmu w rozumieniu art. 66 k.c., to jest zawierającą wszystkie opisane w tym przepisie warunki. Wystarczające jest bowiem przedstawienie tylko podstawowych zasad najmu przez ubezpieczyciela, a nawet sama propozycja takiego najmu, po której poszkodowany powinien podjąć inicjatywę zmierzającą do ustalenia interesujących go warunków najmu i w oparciu o nie podjąć decyzję, czy korzysta z propozycji ubezpieczyciela, czy poszukuje samochodu zastępczego na rynku będąc jednocześnie świadomym, że będzie zobowiązany do pokrycia kosztów wykraczających ponad te wynikające z propozycji ubezpieczyciela. Również wskazać należy, że dane przekazane w czasie rozmowy telefonicznej także nie muszą wyczerpywać przesłanek, które pozwalaby uznać je za ofertę w rozumieniu art. 66 k.c., wystarczające jest, że stanowią one informacje pozwalające poszkodowanemu powziąć wiedzę co do tego, że istnieje możliwość wypożyczenia pojazdu u ubezpieczyciela, a także co do tego, jaka jest orientacyjna stawka najmu. Na podstawie bowiem tych informacji poszkodowany może uzyskać przekonanie, że w istocie stawka ta jest znacznie niższa od tej, którą ustalono w umowie najmu zawartej z powodem (tak Sąd Okręgowy w Szczecinie w wyroku z dnia 08 grudnia 2017 roku, sygn. akt VIII Ga 422/17).

W tej sytuacji roszczenie powoda o zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego ustalonych według stawek wynikających z umowy zawartej z poszkodowanym (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. w zakresie przekraczającym wysokość stawki najmu pojazdu zastępczego uznaną przez pozwanego, nie zasługuje na uwzględnienie, poszkodowany bowiem swoim zachowaniem, tj. zaniechaniem jakiegokolwiek inicjatywy w celu sprawdzenia warunków najmu oferowanego przez ubezpieczyciela, przyczynił się do powiększenia szkody wynikającej z tego zdarzenia w zakresie dochodzonym niniejszym pozwem.

Mając powyższe na uwadze należało uznać, iż pozwany Towarzystwo (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. zobowiązany był do zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego stanowiących iloczyn uzasadnionego okresu najmu (4 dni) oraz stawki w kwocie 105,70 złotych netto, a zatem kwotę 422,80 złotych netto. Pozwany z tytułu najmu pojazdu zastępczego wypłacił powodowi kwotę 317,10 złotych, a zatem żądanie powoda było zasadne jedynie w zakresie kwoty 105,70 złotych.

Co do kosztów pomocy prawnej w kwocie 200 złotych, to zgodnie z uchwałą składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 13 marca 2012 roku w sprawie o sygn. akt III CZP 75/11 uzasadnione i konieczne koszty pomocy świadczonej przez osobę mającą niezbędne kwalifikacje zawodowe, poniesione przez poszkodowanego w postępowaniu przedsądowym prowadzonym przez ubezpieczyciela, mogą w okolicznościach konkretnej sprawy stanowić szkodę majątkową podlegającą naprawieniu w ramach obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Wskazać należy, że dochodzone przez powoda koszty pomocy prawnej nie były poniesione przez poszkodowanego, a przez powoda. Wprawdzie ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że w postępowaniu likwidacyjnym poszkodowany był reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika radcę prawnego J. D., przy czym nie stanowi to uzasadnienia dla przyznania powodowi kosztów pomocy prawnej przedsądowej świadczonej przez innego pełnomocnika – radcę prawnego J. K., tym bardziej, że powód jest

podmiotem gospodarczym wynajmującym pojazdy zastępcze oraz zajmującym się profesjonalnie dochodzeniem od ubezpieczycieli kosztów związanych z najmem tychże pojazdów.

Dodatkowo, zdaniem Sądu, dochodzenie dodatkowych kosztów wynagrodzenia pełnomocnika procesowego – reprezentującego powoda również w niniejszej sprawie – ponad koszty zastępstwa procesowego określone w przepisach dotyczących wynagrodzenia radców prawnych, prowadzi do obejścia tych przepisów i nie może korzystać z ochrony prawnej, tym bardziej, że ostatecznie roszczenie powoda okazało się w znacznej części niezasadne.

Uwzględniając powyższe, Sąd na podstawie przepisów art. 822 k.c. w zw. z art. 361 k.c. w zw. z art. 481 k.c. w zw. z art. 362 k.c. oraz art. 16 ust. 1 punkt 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2018 roku, poz. 473) orzekł jak w punkcie pierwszym wyroku zasądając od pozwanego Towarzystwo (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda (...)spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwotę 105,70 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 07 września 2016 roku do dnia zapłaty.

Uznając zaś dalej idące żądanie pozwu za niezasadne, Sąd oddalił je w punkcie drugim wyroku na podstawie wymienionych wyżej regulacji w zw. z art. 6 k.c. stosowanych a contrario.

O kosztach procesu Sąd orzekł jak w punkcie trzecim wyroku zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów określoną w art. 100 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c. W niniejszej sprawie powód wygrał sprawę w 2,93%, a pozwany w 97,07%. Koszty poniesione przez powoda wyniosły 2 039,86 złotych (opłata sądowa od pozwu – 181 złotych, koszty zastępstwa procesowego – 900 złotych, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 złotych oraz wykorzystana zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego sądowego w kwocie 941,86 złotych). Koszty poniesione przez pozwanego wyniosły 917 złotych (koszty zastępstwa procesowego – 900 złotych, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 złotych).

Powodowi zatem należy się zwrot kosztów procesu w kwocie 59,77 złotych (2,93% z kwoty 2 039,86 złotych), zaś pozwanemu – w kwocie 890,13 złotych (97,07% z kwoty 917 złotych). Po skompensowaniu obu powyższych kwot powód winien zwrócić pozwanemu kwotę 830,36 złotych, którą Sąd zasądził na jego rzecz w punkcie trzecim wyroku.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 13 kwietnia 2019 roku